

ECHO SERCA

BIULETYN PARAFII

NIEPOKALANEGO SERCA MARYI

NR 39/2022, GDYNIA-KARWINY, 27 LISTOPADA 2022R.

POD DASZKIEM SŁOWA BOŻEGO,
CZYLI EWANGELICZNY KOMENTARZ KS. PIOTRA DASZKIEWICZA

LITURGIA SŁOWA

Iz 2,1-5; Ps 122; Rz 13,11-14; Mt 24,37-44

„Chodźcie, wstąpmy na górę Pańską, do świątyni Boga Jakuba!” - zachęca prorok Izajasz w pierwszym adwentowym czytaniu mszalnym. Jest to propozycja proroka a zatem sam Głos Boga. Pan Bóg stawia nas w tym kolejnym roku liturgicznym i kolejnym okresie naszego życia pod górą a Adwent ma być drogą na sam szczyt - do spotkania Boga w przychodzącym Panu Jezusie. Dziękujemy dziś Bogu za to, że dane nam jest rozpocząć kolejny Adwent- 2022 roku. Ten czas ma być czuwaniem, czekaniem, przygotowaniem i wreszcie przyjściem. Jezus przyszedł do nas w Betlejem- jako Bóg Wcielony i przyjdzie jako Sędzia na końcu czasów. A my z nową radością i nową nadzieją wychodzimy mu naprzeciw - czyniąc jakby „trzecie przyjście” - czuwając aby nasze serce nie dało się zaskoczyć. Tegoroczny Adwent wydaje się trudniejszy - poprzez wyjątkowo niespokojną sytuację wokół nas. Mimo to - spróbujmy nasze serca skupić na tym co Pan oferuje- w niezwykle bogatej, adwentowej Liturgii Kościoła, w której towarzyszy nam Maryja, Prorok Izajasz i Jan Chrzciciel. Wstępujemy zatem na Górę Pańską - we wspólnocie, przyjmując codziennie Pana w Słowie Bożym czytań mszalnych, przyjmując Jego obecność w sakramencie Eucharystii i spowiedzi Św. Radujmy się, że mamy ten przywilej czekać na Pana - już w Jego bliskości. Tylko Bóg tak potrafi. Jemu Chwała

WZRASTANIE ZIARNA SŁOWA, CZYLI DOJRZEWANIE SERCA

Czytania liturgiczne z dzisiejszej niedzieli ofiarowują nam fragmenty psalmu radości Dawida. Pomódlmy się nim w kolejnych dniach.

Ps 122 (121), 1b-2, 4-5, 6-7, 8-9

Idźmy z radością na spotkanie Pana

Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano:

«Pójdziemy do domu Pana».

Już stoją nasze stopy

w twoich bramach, Jeruzalem.

Idźmy z radością na spotkanie Pana

Do niego wstępują pokolenia Pańskie,

aby zgodnie z prawem Izraela

wielbić imię Pana.

Tam ustawiono trony sędziowskie,

trony domu Dawida.

Idźmy z radością na spotkanie Pana

Proście o pokój dla Jeruzalem:

Niech żyją w pokoju, którzy cię miłują.

Niech pokój panuje w twoich murach,

a pomyślność w twoich pałacach.

Idźmy z radością na spotkanie Pana

Ze względu na moich braci i przyjaciół

będę wołał: «Pokój z tobą!»

Ze względu na dom Pana, Boga naszego,

modlę się o dobro dla ciebie.

Idźmy z radością na spotkanie Pana

Krok 1: Zaproś Ducha Świętego do spotkania, do wspólnego ucztowania Słowa.

Krok 2: Przeczytaj psalm, jakbyś oglądał tort. Zobacz jak wygląda, jakie ma warstwy, co się w nim powtarza.

Krok 3: Teraz posmakuj, które warstwy są dla Ciebie najlepsze – jakie słowo lub słowa w psalmie przemawiają do Ciebie najmocniej. Wypisz sobie te słowa.

Krok 4: Rozważaj wybrane słowa przez kolejne dni, jakbyś rozkoszował się ulubionym smakiem.

Zadaj sobie pytania:

- Dlaczego wybrałem te słowa?
- Co Bóg do mnie przez nie mówi?
- Czego Bóg ode mnie oczekuje?
- Jakie są moje odpowiedzi? Czego pragnę?
- Co mnie blokuje? Czego się boję?

Krok 5: Podziękuj Bogu za wspólną modlitwę. Poproś Boga, aby dał Ci siłę do realizacji pragnień serca, które się ujawniły. Poproś Go, aby pomógł usunąć przeszkody, które odkryłeś.

I N T E N C J E M S Z A L N E

<u>Poniedziałek – 28.11.2022r.</u>	
6:30	Za śp. Dankę Zalewską i dusze w czyśćcu cierpiące
8:00	Za śp. Jadwigę Kozera /greg. 26/
18:30	Za śp. Norberta Dampc /greg. 28/
<u>Wtorek – 29.11.2022r.</u>	
6:30	Za śp. Jadwigę Kozera /greg. 27/
8:00	Za śp. Norberta Dampc /greg. 29/
18:30	1. Za śp. Annę /30 rocz. śmierci/ i Antoniego /80 rocz. śmierci/ Chwiałkowskich 2. W intencji utraconego dziecka i jego rodziców
<u>Środa – 30.11.2022r. – święto św. Andrzeja Apostoła</u>	
6:30	1. W intencji Grażyny i Wojciecha z okazji 37 rocznicy ślubu 2. Za śp. Jadwigę Kozera /greg. 28/
8:00	Za śp. Norberta Dampc /greg. 30/
18:30	Za śp. Ryszarda Rygielskiego /1 rocznica śmierci/ – od żony Urszuli
<u>Czwartek – 1.12.2022r.</u>	
6:30	Za śp. ojca Mieczysława /greg. 1/
8:00	Za śp. Jadwigę Kozera /greg. 29/
18:30	W intencji kapłanów i sióstr naszej z prośbą o dary Ducha Świętego
<u>Piątek – 2.12.2022r.</u>	
6:30	Za śp. ojca Mieczysława /greg. 2/
8:00	Za śp. Jadwigę Kozera /greg. 30/
18:30	Za zmarłych
<u>Sobota – 3.12.2022r.</u>	
7:00	Za śp. ojca Mieczysława /greg. 3/
8:00	1. W intencji Franciszki z okazji imienin i urodzin 2. W int. Żywego Różańca – o Boże błogosławieństwo, opiekę Maryi i pomoc w dźwiganii krzyża dla Wandzi 3. W intencji Stefanii Hoefst – z podziękowaniem za 75 lat życia
18:30	Za śp. Albina, Elfrydę, Dorotę, Adama, Stanisława, zmarłych z rodziny o Szewczyk, Socha, Cibor i Dziedzic

II NIEDZIELA ADWENTU – 4.12.2022r.

7:30	Za śp. męża Wiesława Laskowskiego, brata Józefa Olszewskiego
9:00	Za śp. Irenę i Jana Zygert
10:30	Msza św. dziękczynno – błagalna za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego i opiekę świętej patronki dla Barbary
12:00	50-lecie Bogumiły i Eugeniusza Stiller
14:00	Za śp. ojca Mieczysława /greg. 4/
18:00	O Miłosierdzie Boże i łaskę nieba dla śp. Czesława Strojnego /1 rocz. śm./

LITURGICZNY SAVOIR - VIVRE

Homilia, kazanie...

Powszechnie przyjęło się rozróżnienie na kazanie i homilię. Jaka więc jest różnica pomiędzy jednym a drugim? Homilia to bezpośredni komentarz bardzo ściśle nawiązujący do odczytanego fragmentu Ewangelii pozwalający wiernym lepiej go zrozumieć. kazanie natomiast może tłumaczyć zasady życia chrześcijańskiego lub prawdy wiary, ale nie jest ono oderwane od Słowa Bożego. Ważna jest również chwila ciszy po Ewangelii, kazaniu lub homilii, która ma pomóc w przemyśleniu tego, co usłyszeliśmy, a jeszcze bardziej na osobistą modlitwę wpływającą z usłyszanego Słowa. Moment milczenia po kazaniu to czas na to, by Słowo Boże dotarło do naszych serc, czas na prośbę: Panie Boże, niech Twoje Słowo, dotknie mojego serca. Niech mnie przemieni i przyniesie owoc.

W SERCU MODLITWY

Kilka lat temu na rozgrzanej słońcem wyspie wybraliśmy się w małe uczęszczane góry. Wyprawa wymagała porannego wstawania i długiego dojazdu autobusami. Nie mieliśmy dokładnej mapy, a jedynie pragnienie by tam dotrzeć. Na początku drogi próbowano nas zatrzymać, bo łatwo się zgubić. A jednak ruszyliśmy. W pięknym i upalnym wędrowaniu przez górskie pustkowia

dotarliśmy jednak na skraj przepaści. Zostaliśmy sami nad głębokim kanionem w bezludnej ciszy i bez śladu dalszej drogi. Trzeba było zawrócić do miejsca, w którym na nowo odczytaliśmy znak i udało się odnaleźć dobrą drogę. Pomimo trudności było warto.

To prawdziwa opowieść o górskiej przygodzie, ale tak naprawdę i o modlitwie. Nie ma innego sposobu nauki modlitwy, jak sama modlitwa. To jak podjęcie decyzji o wyprawie w nieznane, przez świat relacji z Bogiem. To podróż, która czasami będzie wymagała wysiłku i wczesnego wstawania, by dzień zacząć od powitania Boga, a nie od ludzkich spraw. Czasami nie będziemy wiedzieć, jak się w modlitwie poruszać, co wybrać, co zostawić, tak jakbyśmy poruszali się wieloma autobusami, przesiadając się raz po raz. Gdy zaczniemy się modlić spotkamy obok wielu, którzy powiedzą, że nie warto, bo Boga nie ma, albo nie słyszy. Chociaż będziemy trzymać w ręku mapę – Pismo Święte, niektórzy powiedzą, że nie da się jej odczytać i aby nie iść, bo z nią można zgubić drogę. W czasie modlitwy będzie nam dane przechodzić przez górskie polany, na których uda nam się stworzyć wspólnotę z takimi wędrowcami jak my. W górach jednak im wyżej, tym ścieżki są coraz węższe, a więc na pewnych etapach każdy musi podążać sam. Dlatego czasami zdarzy się, że tak pochłonie nas stawianie kroków lub lęk przed wysokością, że nie zauważymy znaków i podążymy gdzieś na duchowe manowce, albo nawet na sam skraj przepaści. Może będziemy zagubieni i zniechęceni. Gdy jednak w modlitwie łączymy się z Jezusem, to On sam będzie naszym szlakiem i przewodnikiem, jak wewnętrzny GPS, który we właściwym momencie będzie mówił „zawróć proszę”. Tylko od nas zależy, czy posłuchamy głosu przewodnika i wrócimy pod znak, by go odczytać na nowo. Tym znakiem jest Krzyż, w którym zawsze znajdziemy właściwą ścieżkę, bo w Nim na wieki wypisana jest główna droga, jak autostrada zbudowana Wolą Ojca. Jeżeli czujemy, że na modlitwie zgubiliśmy drogę, to znaczy że z oczu straciliśmy Krzyż i czas odnaleźć Go na nowo.

Pewien kapłan powiedział mi kiedyś, że modlitwa to tylko sprawa miłości. Teraz już wiem, że to prawda. Nie ma prawdziwych przeszkód dla modlitwy, jak tylko brak miłości. To miłość daje pragnienie spotkania i

pozwała wyruszyć. Miłość rozpala to pragnienie wciąż na nowo i pozwala wytrwać, nawet gdy droga wydaje się zbyt trudna. Miłość daje łączność z tym, kogo się kocha, nawet w oddaleniu, pozwalając nie zgubić do siebie drogi. **Dlatego w modlitwie prosimy zawsze o miłość, aby odnaleźć Miłość. W modlitwie jako relacji ukryta w Bogu Miłość jest pierwsza i ostatnia – Alfa i Omega. /ES/**

G Ł O S S E R C A

Prowadź mnie,
gdzie bije źródło
czystej wody
Twojego Słowa.
Daj mi pić
z tego źródła,
niech ugasi moje pragnienie,
by być blisko Ciebie
i żyć Twoją Obecnością
w Słowie, którym mówisz do mnie
każdego dnia.

W Tobie mam wszystko
czego mi potrzeba.
Niech Twoje Słowo
wciąż na nowo
rodzi się w moim sercu
i tryska żywą wodą
w poezji mojej tylko dla Ciebie.
Niech Twoje Słowo,
jak woda, co wsiąka
kropla po kropli,
wydrąży studnię
w skale mojego serca. /JR/

ADWENT Z OJCEM JÓZEFEM

„(...) Bóg stał się człowiekiem na drodze [Wcielenia], stając się dzieckiem. My mamy być przebóstwieni na drodze stawania się dzieckiem. Nie tylko na cztery tygodnie Adwentu, lecz aż do końca naszego życia. Zbawiciel postawił nam to przed oczy jako cel życia: „Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego (Mt 18,3). Czego więc On od nas wymaga? Nowego stawania się dzieckiem! Muszę najpierw pozbyć się odruchów obronnych [w sercu].

My, którzy jesteśmy jeszcze młodzi, chcemy przecież ściągnąć dziecięce buciki! Odróżnijmy dziecięstwo od dziecinady. Jeżeli Zbawiciel w czasie Adwentu wymaga stawania się dzieckiem w znaczeniu tajemnicy Bożego Narodzenia, to nie chodzi tu o stawanie się dzieckiem przed ludźmi, lecz że staniemy się dziećmi przed Bogiem, jak Zbawiciel w żłobie. (...) Im więcej jesteśmy otwarci na Boga i to, co Boże, tym więcej możemy być zamknięci na ducha świata. Tylko dziecko potrafi pośród świata być oderwane od ducha świata. Jeżeli już w relacji do człowieka doświadczyliśmy głębokiej miłości, np. dziecięcej miłości, to chociaż żyje się w codziennej atmosferze, jednak nie jest się przez nią wchłoniętym, dusza żyje miłością. To musiałoby być chyba istotą i gwiazdą przewodnią naszych dążeń: być w świecie a mimo to [nie poddawać się duchowi] świata. Służyć światu, ale sercem i umysłem skupiać się na Bogu Ojcu. Czego wymaga Zbawiciel? Nowego stawania się dzieckiem”.

/ks. Józef Kentenich, fragm. wykładu do rodziny Szentszackiej w Aschaffenburgu, z dnia 28 listopada 1937r./

P R Z E Z Ż O Ł A D E K D O S E R C A C Z Y L I K A C I K K U L I N A R N Y

Orzechowiec

1,5 szkl. cukru, 4 jajka, 2 szkl. maki, ½ szkl. oleju, 1 łyżeczka proszku do pieczenia, 1 łyżeczka sody oczyszczonej, malutka szczypta soli, 1 szkl. posiekanych lub zmielonych orzechów włoskich, 4 jabłka (zetrzeć na tarce o dużych oczkach), cukier waniliowy, polewa według uznania

Jajka ubić z cukrem i cukrem waniliowym; dodać mąkę z proszkiem do pieczenia i sodą, miksując dodać olej, na koniec dodać jabłka, orzechy i wszystko ponownie zmiksować. Piec ok. godziny w temp. 170 – 200 °C. Smacznego ☺

SIOSTRA AUGUSTYNA (NIE) TYLKO DZIECIOM

Nadszedł Adwent – dzisiejsze zadanie (zaszyfrowany tekst) po rozszyfrowaniu pomoże nam odkryć czym naprawdę powinien stać się Adwent. Powodzenia ☺

A	Ą	B	C	Ć	D	E	Ę	F	G	H
♪	φ	Ψ	∂	Δ	ç	☪	⊗	ł	₹	‡
I	J	K	L	Ł	M	N	Ń	O	P	R
ħ	ç	δ	ζ	λ	ξ	π	ü	ı	±	§
S	Ś	T	U	W	Y	Z	Ż	Ź	Ó	
⌘	ƒ	£	⊖	þ	∞	•	ð	ï	κ	

∂	•	♪	⌘

ı	∂	•	☪	δ	ħ	þ	♪	π	ħ	♪

∂	•	♪	⌘

Ψ	⊖	ç	•	☪	π	ħ	♪

⌘	ħ	⊗

•	☪

⌘	π	⊖

∂	•	♪	⌘

δ	ħ	☪	ç	∞

•	♪	₹	ζ	φ	ç	♪	ξ	∞

ç	ı

π	♪	⌘	•	☪	₹	ı

þ	π	⊗	£	§	•	♪

δ	ħ	☪	ç	∞

£	ı

ı	ç	ƒ	þ	ħ	☪	ï	♪	ξ	∞

•	♪	δ	♪	ξ	♪	§	δ	ħ

π	♪	⌘	•	☪	₹	ı

⌘	☪	§	∂	♪